

การพัฒนากรอบแนวคิดของรูปแบบการจัดประสบการณ์ โดยบูรณาการการสลับภาษาและวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล

Development of a Conceptual Framework for an Instructional Model Integrating the Code-switching and Total Physical Response Method to Enhance the English Ability of Kindergarteners

ปณยวีร์ จิโรภาสวรพงษ์¹ วรพรรณ เหมชะญาติ² และ ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ³

Poonyawee Chiropasworrapong¹, Worawan Hemchayart², and Duangkamol Traiwichitkhun³

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนากรอบแนวคิดของรูปแบบการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการการสลับภาษาและวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล โดยการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล การสลับภาษา วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ความสามารถทางภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ กรอบแนวคิดของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย หลักการของรูปแบบ 4 ประการ คือ (1) การพัฒนาทักษะการฟังอย่างเข้าใจ (2) การออกคำสั่งและท่าทางประกอบ (3) การใช้ภาษาแม่สลับกับภาษาอังกฤษอย่างเป็นธรรมชาติ และ (4) ตรวจสอบความเข้าใจของเด็กอย่างสม่ำเสมอ ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน 4 ขั้น คือ (1) ขั้นทบทวนความรู้ (2) ขั้นสาธิตให้ดู (3) ขั้นฝึกปฏิบัติ และ (4) ขั้นสรุปความเข้าใจ การประเมินผลความสามารถทางภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลใน 2 ด้าน คือ ด้านการเข้าใจความหมายของคำศัพท์/ประโยคที่ฟัง และด้านการถ่ายโอนข้อมูลจากสิ่งที่ฟัง ซึ่งกรอบแนวคิดที่ได้จะนำไปพัฒนาเป็นรูปแบบการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการการสลับภาษาและวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลต่อไป

คำสำคัญ: กรอบแนวคิด / รูปแบบการสอน / การสลับภาษา / วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง / เด็กอนุบาล

Article Info: Received 7 June, 2017; Received in revised form 19 October, 2018; Accepted 12 September, 2019

¹ นิสิตดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาระดับปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อีเมล: t_poonyawee@hotmail.com

Ph.D. Candidate in Early Childhood Education Division, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University Email: t_poonyawee@hotmail.com

² อาจารย์ประจำ สาขาวิชาการศึกษาระดับปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อีเมล: worawan.h@chula.ac.th

Lecturer in Early Childhood Education Division, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University Email: worawan.h@chula.ac.th

³ อาจารย์ประจำ สาขาวิชาวิธีวิทยาการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อีเมล: duangkamol.t@chula.ac.th

Lecturer in Educational Research Methodology Division, Department of Educational Research and Psychology, Faculty of Education, Chulalongkorn University Email: duangkamol.t@chula.ac.th

Abstract

The purpose of this research was to develop a conceptual framework of an instructional model integrating the code-switching and TPR method to enhance the English ability of kindergarteners. The framework was developed by reviewing relevant approaches, theories and empirical studies that include principles of teaching English for young learners, The Code-Switching, Total Physical Response Method (TPR), English ability of kindergarteners and empirical studies. The conceptual framework includes 4 principles: 1) developing listening comprehension skills, 2) using command and physical response, 3) using code switching naturally, and 4) always observing children's understanding; The research includes; 4 steps of instruction: 1) recalling previous knowledge, 2) teacher demonstration, 3) practicing, and 4) wrapping up, and evaluating the English ability of kindergarteners for listening comprehension in words or sentences and transferring heard information. The developed conceptual framework will be used for developing an instructional model integrating the code-switching and total physical response method to enhance the English ability of kindergarteners.

KEYWORDS: CONCEPTUAL FRAMEWORK / INSTRUCTIONAL MODEL / CODE-SWITCHING / TOTAL PHYSICAL RESPONSE / KINDERGARTENERS

บทนำ

ปัจจุบันภาษาอังกฤษถือได้ว่าเป็นภาษาที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นภาษาสากลที่คนส่วนใหญ่ใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารกันทั่วโลก จนทำให้หลายประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ยังต้องประกาศให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการอีกภาษาหนึ่ง และการที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีจะทำให้บุคคลนั้นได้ประโยชน์หลายอย่าง เช่น สามารถหาความรู้ได้อย่างกว้างขวางเพราะข้อมูลต่าง ๆ มากมาย ทั้งที่อยู่ในเอกสารตำรา และที่อยู่ในสื่อรูปแบบอื่น ๆ ส่วนใหญ่ก็เป็นภาษาอังกฤษ นอกจากนั้น ผู้ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดีก็จะมีโอกาสที่ดีที่จะได้รับการจ้างงานในตำแหน่งงานและค่าตอบแทนที่สูงกว่า และได้รับการสนับสนุนส่งเสริมให้มีความเจริญก้าวหน้ามากกว่าผู้ที่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ เป็นผลให้ในปัจจุบันสถานศึกษาต่าง ๆ และผู้ปกครองต่างเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ซึ่งการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษให้กับเด็กในวัยอนุบาลถือได้ว่าเป็นรากฐานที่สำคัญที่จะส่งผลต่อการเรียนรู้และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

ต่อไปในอนาคต จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การเริ่มเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศตั้งแต่ยังเล็กหรือในวัยอนุบาลจะส่งผลในทางบวก เนื่องจากเด็กในวัยนี้ เป็นวัยที่สมองยังเปิดรับข้อมูลได้เป็นอย่างดี สามารถเลียนเสียงและออกเสียงได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา

เด็กในวัยนี้ควรได้รับการจัดประสบการณ์ทางภาษาที่เหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถของเด็ก การเรียนและรับรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศควรพัฒนาทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนไปตามลำดับเหมือนกับการเรียนภาษาแม่ แต่ที่ผ่านมาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้กับเด็กในประเทศไทยส่วนใหญ่ยังเป็นการสอนที่ใช้วิธีการสอนแบบดั้งเดิม นั่นคือ เน้นการสอนอ่าน-เขียน และเน้นการท่องจำ ดังเห็นได้จากการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอนุบาลในงานวิจัยหลายชิ้นที่พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอนุบาลเกิดจากสาเหตุหลายประการ แต่สาเหตุหลักเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับวิธีการสอนของครู ตัวอย่างเช่น ครูส่วนใหญ่ยังใช้วิธีการสอนแบบเดิมและเข้มงวดกับการสอนมากเกินไป (พิตรวัลย์ โกววิท, 2537) มีการจัดการเรียนการสอนที่ไม่ถูกวิธี ขัดกับหลักทางภาษาศาสตร์และทฤษฎีการเรียนรู้ เน้นเรื่องไวยากรณ์ เน้นการอ่านและการเขียน เจาะจงที่เนื้อหามากกว่าที่จะสนใจในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของเด็ก อีกทั้งยังพบว่า กิจกรรมที่ครูจัดไม่ดึงดูดความสนใจของเด็ก ขาดการกระตุ้นให้เด็กเรียนรู้ ไม่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กในวัยนี้ (ปณิตตา สำราญกิจ, 2551) นอกจากนี้ ยังมีลักษณะเป็นการยัดเยียดให้เด็กต้องท่องจำมากกว่าการลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่สอดคล้องกับวัยและความสนใจ ซึ่งเป็นการขัดต่อหลักการและทฤษฎีในการเรียนรู้ภาษา (วนิดา แก่นจันทร์, 2545) ประกอบกับสภาพแวดล้อมในสังคมไทยที่ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสดูฟังภาษาอังกฤษเฉพาะเวลาเรียนในห้องเรียนเท่านั้น (สุมิตร อังวัฒนกุล, 2539) สาเหตุของปัญหาดังที่กล่าวมาข้างต้นเป็นผลให้เด็กส่วนใหญ่ขาดทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูด ซึ่งแม้จะมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษแต่ไม่สามารถใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ และขาดแรงจูงใจใฝ่รู้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของตน (ปณิตตา สำราญกิจ, 2551) เนื่องจากรู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากและไกลตัว ไม่กล้าแสดงออก เกิดความอายไม่กล้าใช้ภาษาอังกฤษไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม เกิดความเบื่อหน่ายและไม่ยอมรับรู้ในสิ่งที่ครูสอน

เกิดเจตคติที่ไม่ดีและไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะส่งผลในทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กในอนาคต

การเลือกวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับวัยและสอดคล้องกับลำดับขั้นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของเด็กเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษให้กับเด็กได้ จากการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบต่าง ๆ พบว่า วิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเด็กอนุบาลมีหลายวิธี วิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพและถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายวิธีหนึ่ง คือ วิธีการสอนภาษาแบบตอบสนองด้วยท่าทาง แต่การสอนภาษาอังกฤษให้กับเด็กอนุบาลโดยใช้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศเพียงอย่างเดียวอาจทำให้ผู้เรียนสับสนและไม่เข้าใจภาษาที่เรียน อาจส่งผลให้เด็กรู้สึกกลัว เครียด ไม่กล้าแสดงออก และเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งถือได้ว่าเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จต่อไปในอนาคต ดังนั้น การนำวิธีการสลับภาษา (Code-switching) มาใช้เพื่อเปิดโอกาสให้ภาษาแม่ที่เด็กคุ้นเคยมาช่วยในการอธิบายความหมายของภาษาที่ผู้เรียนไม่เข้าใจจะช่วยผ่อนคลายความเครียด สร้างบรรยากาศที่ดีในการจัดการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และช่วยเติมเต็มให้รูปแบบการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศให้กับเด็กอนุบาลที่พัฒนาขึ้นมีความสมบูรณ์และเกิดประสิทธิภาพสูงสุดได้

ผลการวิจัยและปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงพัฒนากรอบแนวคิดรูปแบบการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการการสลับภาษาและวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล

การสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล

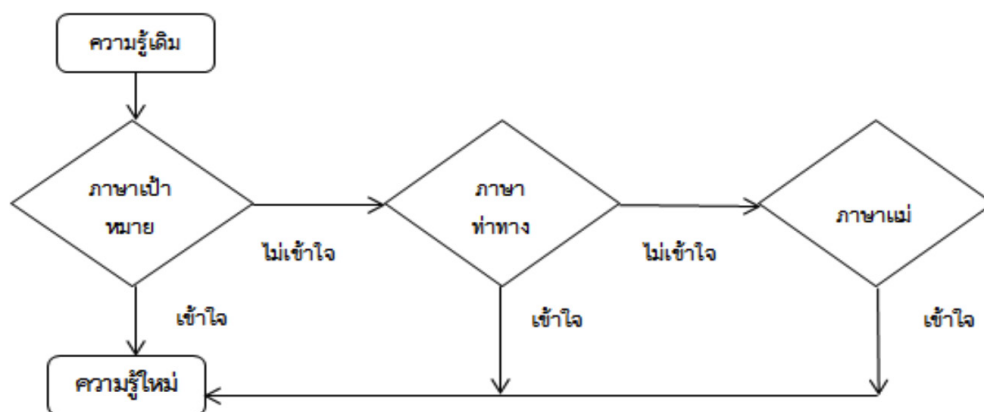
การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอนุบาลเป็นระดับการเตรียมความพร้อม รูปแบบของกิจกรรมการเรียนการสอนหรือการจัดประสบการณ์ทางภาษาควรเหมาะสมกับวัยและสอดคล้องกับลำดับขั้นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของเด็ก และยังต้องคำนึงถึงหลักการเรียนรู้ของเด็กวัยอนุบาลซึ่งเป็นวัยที่ชอบการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ หรือได้ทำกิจกรรมที่สนุกสนานมากกว่าการนั่งเฉย ๆ และพูดตามครูหรือเรียนแบบท่องจำ (Brown, 2007) และที่สำคัญการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษก็ควรพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนเป็นลำดับไป สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาแม่ โดยเฉพาะการพัฒนา

ความสามารถด้านการฟัง เนื่องจากการฟังเป็นทักษะที่ต้องใช้มากที่สุดในการสื่อสารและเป็นทักษะแรกที่คุณเรียนต้องใช้ในการเรียน (Brownell, 2006) อีกทั้งความสามารถด้านการฟังถือได้ว่าเป็นทักษะและความรู้พื้นฐานของการเรียนรู้ในทักษะอื่น ๆ ที่จำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้น ดังนั้น ความสามารถในการฟังจึงเป็นสิ่งที่ควรพัฒนาในการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาลเป็นทักษะแรก นอกจากนี้ กิจกรรมที่ใช้ควรจะเป็นกิจกรรมไม่ซับซ้อน เด็กสามารถเข้าใจได้ง่าย โดยสอนผ่านสิ่งที่มีความเป็นรูปธรรมและเปิดโอกาสให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติ ด้วยการใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ในการสำรวจตรวจสอบสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่แวดล้อม ดังนั้น ผู้สอนต้องจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ สร้างบรรยากาศที่สนุกสนาน น่าตื่นเต้นและมีชีวิตชีวา สอดคล้องกับกิจกรรมประจำวันใช้ กิจกรรมที่หลากหลายในบริบทต่าง ๆ มีความยากง่ายตามระดับความสามารถของเด็ก มีการย้ำ ซ้ำ ทวนบ่อย ๆ การมีปฏิสัมพันธ์และการช่วยเหลือของครูและเพื่อนเป็นกลยุทธ์สำคัญ เปิดโอกาสให้เด็กสามารถประสบความสำเร็จได้ และกระตุ้นให้เด็กรู้สึกพึงพอใจในผลงานของตน เน้นให้เด็กได้ฝึกฟังเป็นหลักและส่งเสริมให้เขาได้มีโอกาสพูดเมื่อพร้อม เปิดโอกาสให้เด็กได้สื่อสารหลากหลายรูปแบบ ทั้งการสื่อสารด้วยสีหน้า ท่าทาง การเคลื่อนไหวและได้ใช้ภาษากายได้บริบทแวดล้อมที่แตกต่างกัน ได้เชื่อมโยงคำศัพท์กับการเคลื่อนไหวหรือการลงมือปฏิบัติ นอกจากนี้ควรคำนึงถึงการพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ อันจะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับที่สูงกว่าต่อไป

การสลับภาษา

ในอดีตการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสลับภาษาส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาในเชิงสังคมศาสตร์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและชุมชนที่ใช้สองภาษา แต่มีการนำมาใช้ครั้งแรกในการเรียนการสอนภาษาอย่างเป็นทางการในปี 1996 และเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยเริ่มมีการอนุญาตให้ใช้ภาษาแม่ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนกับนักเรียนอาฟกัน-อเมริกัน นำไปสู่การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาษาแม่ ตลอดจนการสร้างโปรแกรมการสอนเพื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง (Coffey, 2004) ในบริบทของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การสลับภาษา คือ วิธีการในการสื่อสารของครูผู้สอนภาษา โดยครูเลือกใช้ภาษาแม่และภาษาเป้าหมายเพื่อบอกให้ผู้เรียนมีความเข้าใจสิ่งที่ครูต้องการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

อย่างผ่อนคลาย ปราศจากความวิตกกังวลและไม่เครียด มีความรู้สึกปลอดภัยและเกิดความสบายใจ โดยครูใช้การสลับภาษาเมื่อมีความจำเป็นในการสื่อสารเพื่อให้เด็กสามารถสื่อสารกับครูได้อย่างเข้าใจ ทั้งนี้ ครูต้องใช้ภาษาเป้าหมายเป็นหลักและใช้ภาษาแม่เมื่อจำเป็นเท่านั้น การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยสังเคราะห์วิธีการสลับภาษาของ Lin (2012) เกี่ยวกับการสลับภาษาของครูในชั้นเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของเด็กอนุบาลในประเทศจีนพบว่า การสลับภาษาในชั้นเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีประสิทธิภาพมีหลักการ คือ ใช้ภาษาแม่เมื่อเด็กไม่เข้าใจภาษาอังกฤษเท่านั้น ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักและใช้ภาษาท่าทางมาช่วยเมื่อเด็กไม่เข้าใจ ถ้าเด็กยังไม่เข้าใจอีกจึงเปลี่ยนไปใช้ภาษาแม่ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเชื่อมโยงความคิด สามารถเข้าใจได้อย่างง่ายดายและรวดเร็ว และครูต้องหมั่นสังเกตเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของเด็กเสมอในขณะที่สอน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าได้รับการสนับสนุนและมีกำลังใจในการเรียนรู้ จากหลักการดังกล่าว Lin ได้สร้างรูปแบบเชิงทฤษฎีของการนำการสลับภาษาไปใช้ในชั้นเรียนภาษาต่างประเทศ (ภาพ 1)

ภาพ 1 รูปแบบเชิงทฤษฎีของการนำการสลับภาษาไปใช้ในชั้นเรียนภาษาต่างประเทศของ Lin (2012)

วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

วิธีการสอนภาษาแบบการตอบสนองด้วยท่าทางหรือวิธีการสอนแบบทีฟอาร์ เป็นวิธีการสอนภาษาที่พัฒนาขึ้นตั้งแต่ช่วงปลายปี ค.ศ. 1960 ใช้หลักในการประสานสัมพันธ์การฟังคำสั่งกับการเคลื่อนไหวร่างกาย เป็นการสอนภาษาที่เหมาะสมกับเด็กใน

วัยเริ่มเรียน เนื่องจากสอดคล้องกับธรรมชาติของเด็กเล็กที่ไม่อยู่นิ่ง มีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลาและชอบการเรียนรู้ผ่านการเล่น นอกจากนี้ วิธีสอนแบบนี้ยังเป็นวิธีสอนที่ไม่ฝืนธรรมชาติการรับรู้ภาษา คือ สอนตามลำดับทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน คำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียนในแต่ละทักษะ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีและช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ จุดมุ่งหมายของวิธีสอนแบบนี้ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่สนุกสนาน กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ ได้เรียนรู้จากการฟังและเห็นท่าทางที่ครูหรือเพื่อนแสดงให้ดู การวิจัยนี้ผู้วิจัยได้สรุปหลักการของวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางของ Asher (1979) ได้หลักการสำคัญ คือ การพัฒนาทักษะการฟังอย่างเข้าใจให้กับผู้เรียนก่อนที่จะพัฒนาทักษะด้านการพูด การใช้คำสั่งของครูและการปฏิบัติตามคำสั่งของครู โดยการแสดงท่าทางตามคำสั่งนั้นเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนการสอน และการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้แบบผ่อนคลายเป็นธรรมชาติและให้กำลังใจผู้เรียน นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้นำขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนที่ Asher (1979) ได้นำเสนอไว้ ประกอบด้วย ขั้นเสนอบทเรียน ขั้นปฏิบัติตามคำสั่ง ขั้นตรวจสอบการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ และขั้นประเมินผลมาใช้เป็นฐานคิดในการพัฒนาขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบฯ

ความสามารถทางภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล

การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศที่เหมาะสมกับเด็กอนุบาลจำเป็นต้องศึกษาความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เด็กในวัยนี้สามารถทำได้ รวมถึงความสามารถในระดับที่สูงขึ้นหรือยากขึ้นไปอีกระดับที่ครูควรพัฒนาเด็กให้มีความรู้ความสามารถมากขึ้นไปอีกได้ เพื่อจะได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระดับความสามารถที่เด็กสามารถทำได้และเข้าใจถึงธรรมชาติในการรับรู้ภาษาต่างประเทศของเด็ก ซึ่งจะนำไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับพัฒนาการในแต่ละชั้น นักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์หลายท่านได้นำเสนอลำดับขั้นในการรับรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศไปในแนวทางเดียวกัน ซึ่งความสามารถของเด็กที่อยู่ในแต่ละชั้นจะแตกต่างกัน ดังจะเห็นได้จากพฤติกรรมการแสดงออกของเด็ก สรุปได้ดังตาราง 1

ตาราง 1

ขั้นการรับรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ (Olsen, 1992 ปรับปรุงจาก Krashen & Terrell, 1983)

ขั้นการรับรู้ภาษาต่างประเทศ	ตัวบ่งชี้	การแสดงออกของเด็ก
1. ขั้นก่อนผลิตภาษา (Preproduction stage)	การเคลื่อนไหวร่างกาย	การชี้ การแสดงท่าทาง การเลือก การทำเครื่องหมาย การปฏิบัติตามคำสั่ง การจับคู่
2. ขั้นเริ่มผลิตภาษา (Early production stage)	การเคลื่อนไหวร่างกาย การพูด ออกมาเป็นคำ 1 หรือ 2 คำ	การแสดงท่าทาง การบอกชื่อ การระบุจำนวน การจัดกลุ่ม การตอบคำถามเป็น คำสั้น ๆ 1- 2 คำ
3. ขั้นพัฒนาภาษาออกมา เป็นคำพูด (Speech emergence stage)	การเคลื่อนไหวร่างกาย การพูด ออกมาเป็นคำ 1 หรือ 2 คำ วลี และประโยคง่าย ๆ	การอธิบาย การพูดซ้ำ การสรุป การเปรียบเทียบความเหมือน และความแตกต่าง
4. ขั้นความคล่องแคล่ว ในการใช้ภาษา (Fluency emergence stage)	การเคลื่อนไหวร่างกาย, การพูด ออกมาเป็นคำ 1 หรือ 2 คำ วลี ประโยคง่าย ๆ และประโยค ที่ซับซ้อน	การแสดงความคิดเห็น การอธิบายรายละเอียด การวิเคราะห์ การประเมิน

ผลการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่า ลำดับขั้นในการรับรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของเด็กในช่วงวัยอนุบาลอยู่ในขั้นก่อนผลิตภาษาซึ่งเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า ระยะเงียบ (Silent period) ซึ่งเป็นขั้นแรกของเด็กที่เพิ่งเริ่มต้นเรียนภาษาต่างประเทศ ในช่วงนี้เด็กกำลังพยายาม ทำความเข้าใจกับภาษาอังกฤษแต่อาจยังไม่สามารถพูดหรือใช้คำศัพท์ที่เข้าใจได้ ครูผู้สอนจึงควรเข้าใจเด็ก ไม่พยายามเร่งรัดให้เด็กพูดและยึดเย็ดเนื้อหาให้เด็กท่องจำ รวมทั้งไม่ควรเน้นการอ่าน-เขียน เพราะเท่ากับเป็นการฝึนลำดับขั้นในการรับรู้ภาษาที่สองของเด็ก ซึ่งจะส่งผลเสียต่อการเรียนรู้ในขั้นสูงต่อไปในอนาคต แต่ควรเน้นการพัฒนาทักษะการฟังอย่างเข้าใจเป็นอันดับแรก เด็กอาจพัฒนาจากขั้นก่อนผลิตภาษาไปสู่ขั้นเริ่มผลิตภาษาซึ่งเป็นขั้นถัดโดยใช้เวลาไม่กี่ชั่วโมงไปจนถึงหลายเดือนทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างด้วยกัน (Krashen & Terrell, 2000)

การวิจัยนี้ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาถึงระดับความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจด้วย และได้พบว่า ลำดับขั้นในการฟังภาษาต่างประเทศของ Valette and Disick (1972) มีความละเอียดและครอบคลุมระดับความสามารถในการฟังที่แบ่งโดยนักวิชาการท่านอื่น ๆ สอดคล้องกับการจำแนกพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยของ Bloom (Buck, 2001) ผู้วิจัยจึงนำการจัดระดับความสามารถในการฟังของ Valette and Disick (1972) ดังแสดงในตาราง 2 มาศึกษาเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการรับรู้ภาษาต่างประเทศที่นำเสนอโดย Krashen and Terrell (2000) พบว่า ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลอยู่ในช่วง 2 ระดับแรก คือ ระดับกลไกหรือการจำแนกแยกแยะเสียงและระดับความรู้ แต่เนื่องจากการวิจัยนี้ศึกษาหลักการของการสลับภาษาและวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการฟัง ซึ่งไม่ได้ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในระดับกลไกหรือการจำแนกแยกแยะเสียงที่ได้ยิน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาระดับความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษในระดับความรู้ เป็นระดับที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำหรือประโยค สามารถทำตามคำสั่ง สามารถจับคู่ประโยคที่ได้ยินเข้ากับรูปภาพ ส่วนระดับถ่ายโอน เป็นการที่ผู้เรียนสามารถนำข้อมูลที่ได้รับจากการฟังมานำเสนอในรูปแบบอื่น เช่น การวาดภาพ และสามารถพูดคำตอบให้สัมพันธ์กับคำถามที่ได้ยิน เป็นระดับที่สูงขึ้นไป ซึ่งน่าจะพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถไปถึงระดับนี้ได้ แต่ความสามารถในการฟังระดับการสื่อสารและระดับวิพากษ์วิจารณ์เป็นระดับที่อยู่สูงกว่าระดับพัฒนาการในการรับรู้ภาษาต่างประเทศของเด็กในระดับอนุบาล จึงไม่ได้นำมาศึกษาในงานวิจัยนี้ด้วย

ตาราง 2

ระดับความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจ (Valette & Disick, 1972)

ระดับความสามารถในการฟัง	พฤติกรรมบ่งชี้
1. ระดับทักษะกลไก (Mechanical skills)	สามารถแยกแยะเสียงระหว่างคำพูดของภาษาต่างประเทศตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปโดยไม่จำเป็นต้องเข้าใจความหมายของสิ่งที่ได้ยิน
2. ระดับความรู้ (Knowledge)	สามารถปฏิบัติตามคำสั่ง สามารถตอบคำถามง่าย ๆ สามารถจับคู่คำพูดหรือประโยคที่ได้ยินเข้ากับรูปภาพ

ตาราง 2 (ต่อ)

ระดับความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจ (Valette & Disick, 1972)

ระดับความสามารถในการฟัง	พฤติกรรมบ่งชี้
3. ระดับการถ่ายโอน (Transfer)	สามารถใช้ความรู้ในสถานการณ์ใหม่ เช่น ฟังแล้ววาดออกมาเป็นภาพ หรือฟังคำถามแล้วพูดคำตอบที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน
4. ระดับการสื่อสาร (Communication)	สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สามารถเข้าใจความหมายข้อความ สามารถเดาความหมายและเติมข้อมูลที่ขาดหายไปจากการฟังสามารถเข้าใจสิ่งที่เจ้าของภาษาพูดได้
5. ระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (Criticism)	สามารถวิเคราะห์ภาษาที่ได้ยินว่าเป็นภาษาของพูดของชนชั้นใด หรือใช้ในท้องถิ่นใด สามารถเข้าใจความหมายทั้งโดยตรงและความหมายแฝงของข้อมูลที่ฟังจากระดับเสียงสูง-ต่ำ และการเน้นเสียง สามารถรับรู้และเข้าใจถึงอารมณ์และน้ำเสียงของผู้พูดได้

ผลการศึกษาเอกสารเกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์ความสามารถทางภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล ดังแสดงในภาพ 2

ภาพ 2 การสังเคราะห์ความสามารถทางภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษสามารถแบ่งออกเป็น 2 ด้านหลัก ๆ คือ

1) ปัจจัยภายใน ที่เกิดจากตัวผู้เรียนเอง ได้แก่ ความสามารถทางสติปัญญา ความถนัดทางภาษา ความรู้และประสบการณ์เดิมที่เด็กเคยได้รับ เป้าหมายและความคาดหวังในการเรียน อายุที่ผู้เรียนเริ่มเรียน นิสัยและบุคลิกภาพส่วนบุคคล เจตคติที่มีต่อภาษาที่เรียน และต่อการสอนของครู แรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และความเครียด

2) ปัจจัยภายนอกที่เป็นผลมาจากบุคคลอื่นหรือสิ่งแวดล้อม ได้แก่ หลักสูตร นโยบายการจัดการศึกษาของรัฐ ฐานะทางเศรษฐกิจ ความเหมือนหรือต่างของภาษาแม่กับภาษาต่างประเทศที่เรียน โอกาสในการเรียนและใช้ภาษา การส่งเสริมและสนับสนุนจากผู้ปกครองและครู รวมทั้งปัจจัยทางด้านครูผู้สอน สามารถแยกออกเป็นประสิทธิภาพในการจัดการเรียนและบุคลิกภาพส่วนตัวของครู

ข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นได้ว่า การจัดการเรียนการสอนของครูเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลโดยตรงต่อการเรียนภาษาต่างประเทศของเด็ก เนื่องจากการสอนที่มีประสิทธิภาพของครู ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถรับข้อมูลทางภาษา (Input) ได้อย่างเต็มที่ (Krashen & Terrell, 2000) ถ้าเด็กมีความพึงพอใจในการเรียนจะทำให้เด็กรู้สึกสนุก อยากเรียน มีความมั่นใจในความสามารถทางภาษาของตนเอง แสดงว่า เด็กมีตัวกลั่นกรองทางทัศนคติ ทำให้มีแรงจูงใจในการเรียน มีความเชื่อมั่นในตนเองและไม่มีความวิตกกังวล ส่งผลให้สามารถเปิดรับข้อมูลทางภาษาได้เป็นอย่างดีนำไปสู่เจตคติที่ดีในการเรียนภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นปัจจัยภายในที่สำคัญอีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลให้เด็กประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศต่อไป ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลการใช้รูปแบบฯ โดยพิจารณาถึงความพึงพอใจของผู้เรียนด้วย

การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง และวิธีการสลับภาษาไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศกับเด็กเล็กต่างให้ผลสอดคล้องกันว่า หลังการทดลอง กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Patimah, 2012;

Sariyati, 2013) นอกจากนี้ยังพบว่า วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางมีประโยชน์ต่อการสอนภาษาใหม่ให้กับผู้ที่เพิ่งเริ่มเรียน เนื่องจากส่งผลให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนในระดับสูงและมีความวิตกกังวลในการเรียนในระดับต่ำ (Sitaula, 2008) สอดคล้องกับงานวิจัยอีกหลายชิ้น (Chen, 2010; Hanim, 2013; Yu, 2012) ซึ่งได้ศึกษาผลการใช้วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางในการเรียนภาษาที่สองของเด็กอนุบาล พบว่า วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับเด็กเล็ก เนื่องจากวิธีนี้เป็นวิธีที่ชอบเคลื่อนไหว ชอบการเลียนแบบ ชอบการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และชอบทดสอบความสามารถของตัวเอง ดังนั้น เด็กจึงชอบเรียนในสิ่งที่ตนเองสนใจ ได้ทำกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวร่างกาย ได้เรียนด้วยความสนุกสนาน ไม่เครียด นอกจากนี้ยังช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนแบบผ่อนคลาย เด็กได้เรียนรู้ผ่านการเล่น ได้วิ่ง ได้กระโดด เล่นเกมแทนการนั่งนิ่ง ๆ อยู่เฉย ๆ และถูกบังคับพูดตามครู ซึ่งจะส่งผลให้เด็กรู้สึกเครียดและเป็นการจำกัดการพัฒนาภาษาของเด็ก อีกทั้งยังเป็นวิธีการสอนที่กระตุ้นความสนใจและส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็ก ทำให้เด็กสามารถจดจำคำศัพท์ได้ง่ายและยาวนาน

การศึกษาศึกษาผลการนำวิธีการสลับภาษาของครูไปในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในงานวิจัยหลายชิ้น พบว่า การใช้วิธีการสลับภาษาของครูในการสอนส่งผลต่อทัศนคติที่ดี ทำให้เด็กไม่เครียด นอกจากนี้ยังช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนแบบผ่อนคลาย และส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ของเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ เด็กในกลุ่มทดลองยังสนับสนุนให้มีการใช้วิธีการสลับภาษาในชั้นเรียนภาษาอังกฤษต่อไปอีกด้วย (Ahmad & Jusoff, 2009; Sehiling & Setiawan, 2014) สอดคล้องกับ Lin (2012) ซึ่งได้ศึกษาเปรียบเทียบเชิงคุณภาพวิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศสำหรับเด็กอนุบาลในประเทศจีน โดยเปรียบเทียบวิธีการสอน 3 แบบ คือ แบบที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอน แบบที่ใช้ภาษาจีน และแบบที่ใช้วิธีการสลับภาษาอังกฤษกับภาษาจีน ผลการศึกษพบว่า วิธีการสอนโดยใช้วิธีการสลับภาษาเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

วัตถุประสงค์

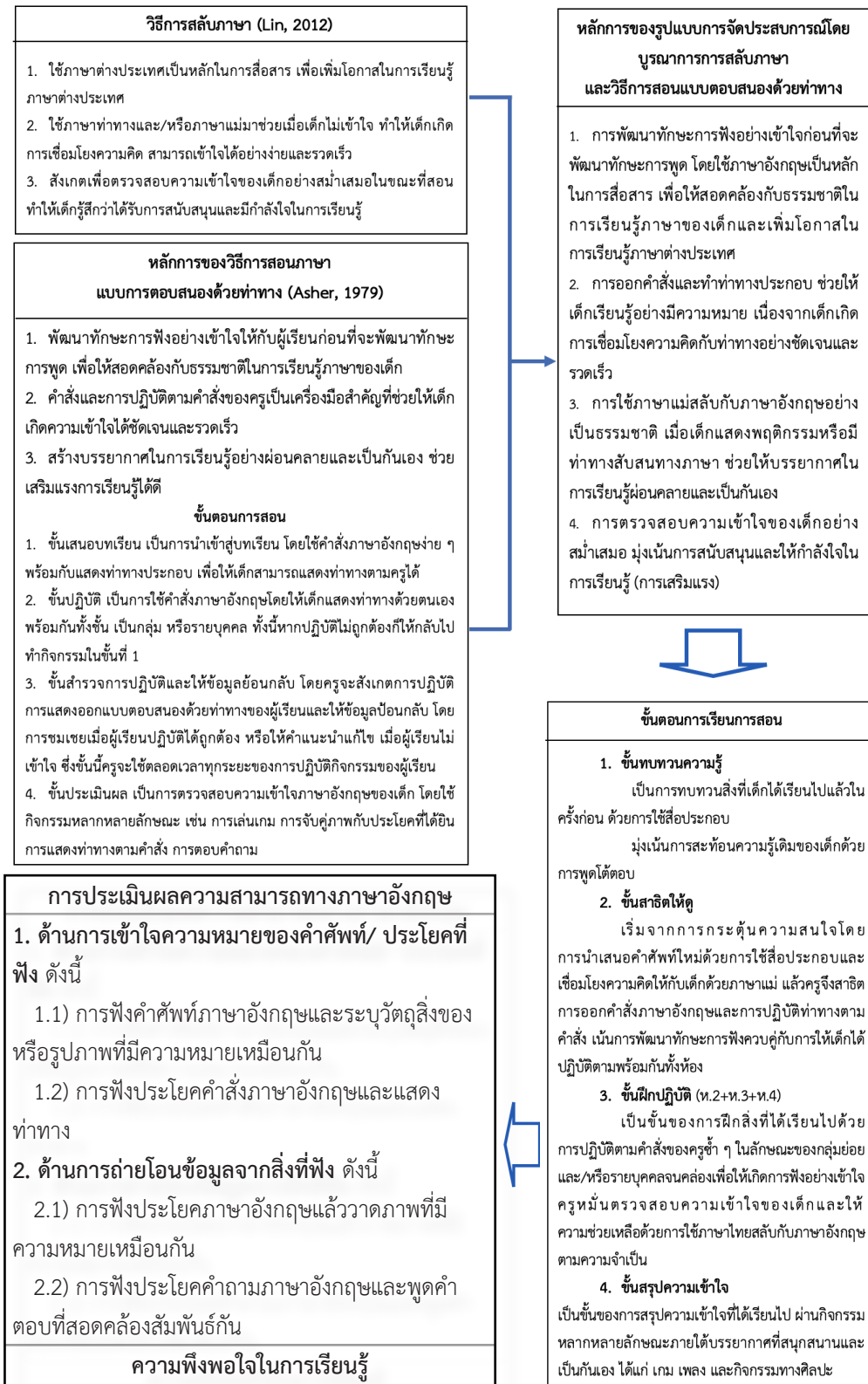
พัฒนากอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อนำไปพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการการสลับภาษาและวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล

วิธีการวิจัย

งานวิจัยนี้วิธีการวิจัย คือ การศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ การสลับภาษา และวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง การจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเด็กในระดับอนุบาล และนำข้อมูลที่ได้มาสรุป วิเคราะห์ และสังเคราะห์ออกมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการการสลับภาษาและวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล

ผลการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้สามารถกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการการสลับภาษาและวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล (ภาพ 3)

ภาพ 3 กรอบแนวคิดการวิจัยของรูปแบบการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการการสลับภาษาและวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย ประกอบด้วย หลักการของรูปแบบฯ ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล เป็นผลที่ได้จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล การสลับภาษา วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง การวิเคราะห์ความสามารถทางภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล รวมทั้งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นผลการวิจัยเบื้องต้น เพื่อนำไปพัฒนารูปแบบการจัดการประสบการณ์โดยบูรณาการการสลับภาษาและวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลและศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบฯ ต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- ปิ่นจิตตา สำราญกิจ. (2551). *สภาพปัญหาการดำเนินงานในโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- พิตรวัลย์ โกวิทวที. (2537). *ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วนิดา แก่นจันทร์. (2545). *การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กวัยอนุบาลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). สืบค้นจาก <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/10732>
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Ahmad, B. H., & Jusoff, H. K. (2009). *Teachers' code-switching in classroom instructions for low English proficient learners*. Retrieved from <http://ccsenet.org/journal/index.php/elt/article/view/2363>

- Asher, J. J. (1979). *Learning another language through actions: The complete teacher's guide book*. Los Gatos, CA: Sky Oaks.
- Brown, H. D. (2007). *Principles of language learning and teaching* (5th ed.). White Plains, NY: Pearson Longman.
- Brownell, J. (2006). *Listening: Attitudes, principles, and skills* (3rd ed.). Boston, MA: Pearson.
- Buck, G. (2001). *Assessing listening*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Chen, L. (2010). *Application of total physical response in children's ESL education*. Retrieved from <https://minds.wisconsin.edu/bitstream/handle/1793/43593/ChenLi.pdf?sequence=4>
- Coffey, H. (2004). *Code-switching*. Retrieved from <http://www.learnnc.org/lp/pages/4558>.
- Hanim, A. A. (2013). The use of total physical response (TPR) to teach English vocabulary. *Journal Pendidikan Bahasa Inggris STKIP PGRI Sidoarjo*, 1(1 April).
- Krashen, S. D., & Terrell, T. D. (1983). *The natural approach*. Oxford: Alemany Press.
- Krashen, S. D., & Terrell, T. D. (2000). *The natural approach*. Oxford: Pearson.
- Lin, Z. (2012). Code-switching: L1-coded mediation in a kindergarten foreign language classroom. *International Journal of Early Year Education*, 20(4), 365-378.
- Olsen, R. E. (1992). Cooperative learning and social studies. In C. Kessler (Ed.), *Cooperative language learning. A teacher's resource book* (pp. 85-116). Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Patimah, A. (2012). *Teaching English vocabulary using total physical response method for kindergarten students at Paud Attakwa*. Retrieved from <http://publikasi.stkipsiliwangi.ac.id/files/09220467-ai-patimah.pdf>

- Sariyati, I. (2013). *The effectiveness of TPR (total physical response) method in English vocabulary mastery of elementary school children*. Retrieved from <http://ejournal.undip.ac.id/index.php/parole/article/.../4458/pdf>
- Sehiling, Y., & Setiawan, S. (2014). *The students' attitudes toward the instructor's code switching in EFL classroom*. Retrieved from <http://ejournal.unesa.ac.id/index.php/language-horizon/article/view/6965>
- Sitauala, G. (2008). Act, don't explain: Total physical response at work. *Journal of NELTA*, 13(1-2), 80-86.
- Valette, R. M., & Disick, R. S. (1972). *Modern language performance objectives and individualizations*. New York: Harcourt Brace Jovanovich.
- Yu, X. (2012). *Total physical response for childhood English education in China*. Retrieved from <http://minds.wisconsin.edu/bitstream/handle/1793/61433/Yu,%20Xuewen.pdf>